

Nr 73

Av herr Pålsson m. fl., om ökat anslag till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp.

Det är en angelägenhet av största vikt att bebyggelse av varaktig art förses med tillfredsställande vatten- och avloppsanläggningar. Med få undantag har städernas stadsplanelagda områden försetts med sådana anläggningar, men inom landskommunerna saknas vatten och avlopp i mycket stor omfattning. Enligt vår mening måste landsbygdens befolkning i ökad omfattning komma i åtnjutande av de förmåner som för det övervägande flertalet av städernas innevånare framstår som oundgängliga. Utom de sanitära skäl som härvid kan åberopas vill vi även framhålla, att det för näringslivets utveckling är av avgörande betydelse att landsbygdens tätorter blir försedda med tidsenliga vatten- och avloppsanläggningar. Statens ekonomiska stöd för att tillskapa sådana anläggningar är därför av stor betydelse.

Under budgetåren 1954—1956 har det utgått ett anslag av 25 milj. kronor till vatten- och avloppsanläggningar. I årets statsverksproposition föreslås under sjätte huvudtiteln ett oförändrat anslag även för budgetåret 1956/57. Föredragande statsrådet erkänner att den bristande balansen mellan bidragsmedel och bidragsbehov motiverar en höjning av anslaget. På grund av det samhällsekonomiska läget föreslår han emellertid oförändrad medelsanvisning.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har hemställt att ifrågavarande anslag skall höjas till 30 milj. kronor. Vi anser också för vår del att så starka skäl talar för en anslagshöjning att denna inte längre bör uppskjutas. De otillräckliga bidragsanslagen har skapat en balans av bidragsärenden som medfört att vatten- och avloppsföretagen får vänta i minst tre år på statsbidrag. Anslaget för budgetåret 1955/56 kommer således att i huvudsak disponeras till företag, som påbörjats under budgetåret 1952/53, och anslaget för budgetåret 1956/57 för anläggningar, som påbörjats under kalenderåret 1953.

För att hjälpligt kunna rätta till dessa missförhållanden skulle det erfordras ett ännu högre anslag än vad väg- och vattenbyggnadsstyrelsen begärt. Det förefaller emellertid som om vatten- och avloppsorganisationens personalresurser f. n. icke är tillräckliga för en medelsanvisning över 30 milj. kronor, varför vi begränsar vårt yrkande till detta belopp.

Med stöd av det ovan anförda får vi därför hemställa,
att riksdagen till Bidrag till anläggningar för vattenför-
sörjning och avlopp för budgetåret 1956/57 måtte anvisa
ett reservationsanslag av 30 miljoner kronor.

Stockholm den 24 januari 1956

Olof Pålsson

Lars E. Andersson

Georg Carlsson

Otto Niklasson
